

ສະຫລຸບຫຍໍ້ຜົນ ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື
ກ່ຽວກັບການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ ແລະ ມາດຕະການໃນການຟື້ນຟູໄພພິບັດ
ເພື່ອກະກຽມໃສ່ກອງປະຊຸມໂຕະມິນ
21 ພະຈິກ 2018, ຫໍປະຊຸມແຫ່ງຊາດ

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນ ຜູ້ປະສານງານໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ໃນການເຮັດ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ (PDNA) ປີ 2018. ສາລັບບາດກ້າວຕໍ່ໄປ, ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະຈັດກອງປະຊຸມເພື່ອຮັບຮອງເອົາຜົນຂອງການສຶກສາ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ ໃນວັນທີ 26 ພະຈິກ. ຫຼັງຈາກການປຶກສາຫາລື ໃນກອງປະຊຸມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໂຕະມິນ ໃນວັນທີ 4-5 ທັນວາ, ບົດລາຍງານ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ ຈະຖືກນຳສົ່ງຫາ ຄະນະລັດຖະບານ ເພື່ອອະນຸມັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ໄປຫາ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອໃຫ້ຄະນະນຳມະການຮັບຮອງ. ຄາດວ່າ ບົດລາຍງານ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ ຈະອອກມາໃນໄລຍະຍະ ເດືອນ ທັນວາ ປີ 2018, ຊຶ່ງຄາດວ່າ ມາດຕະການໃນການຟື້ນຟູໄພພິບັດ ຈະໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2019. ບົດນາສະເໜີ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ ສະບັບປັບປຸງ ແລະ ບາດກ້າວຕໍ່ໄປ ຕິດຂັດເປັນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍໃສ່ໃນ ບົດງາຍງານຫຍໍ້ສະຫລຸບຜົນກອງປະຊຸມສະບັບນີ້.

ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ນຳພາໃນການຟື້ນຟູໄພພິບັດ, ຮ່ວມກັບ ຄະນະກຳມະການຟື້ນຟູໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ, ຊຶ່ງເປັນປະທານໂດຍ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ທ່ານ ປອ ກິແກ້ວ ທິເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຊີ້ນຳໂດຍລວມ. ຊຶ່ງ ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຈະຊ່ວຍຕັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພາະມີພາລະບົດບາດຕິດພັນກັນ ເພາະມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະສານງານຢ່າງໄກ້ຊິດກັບ ກະຊວງການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ ທີ່ກ່ຽວກັບ ຂະບວນການຟື້ນຟູ. ປະຈຸບັນນີ້ ບັນດາໂຄງການໄໝ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເລີ່ມ ເພື່ອຈັດສັນທຶນ ເພື່ອສຸມໃສ່ວຽກງານຟື້ນຟູ.

ພາຍຫຼັງທີ່ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ ສຳເລັດ, ມັນຈະເປັນພື້ນຖານທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ການຟື້ນຟູ. ຄະນະກຳມະການທາງດ້ານເຕັກນິກ ທົບທວນກົດໝາຍ ກໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາ ຜົນຈາກການກະກຽມການປຶກສາຫາລື ເຂົ້າໃນຂະບວນການ.

ບາດກ້າວຕໍ່ໄປ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳ

ການພັດທະນາ ມາດຕະການໃນການຟື້ນຟູໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

- ໂດຍການພິຈາລະນາພື້ນຖານຂອງຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ມາດຕະການໃນການຟື້ນຟູ ຄວນເປັນສິ່ງທີ່ສືບຕໍ່ ຈາກການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານມະນຸດສະທຳ. ຫຼັກການ ຄວນປະກອບມີ: ການສ້າງ

ຄືນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ; ຍົກຍ້າຍຈັດສັນຄືນໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ; ຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະຂອງຄົນທ້ອງຖິ່ນ; ແລະ ພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດ.

- ມາດຕະການໃນການຟື້ນຟູໄພພິບັດ ຈະຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນງານແຫ່ງຊາດ. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຈະປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອອະທິບາຍມາດຕະການໃນການຟື້ນຟູໄພພິບັດ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າມັນຈະເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບແຜນ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ປະຈຳປີ. ຄວາມຕ້ອງການໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຈະ ເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ສະບັບທີ່ 9.
- ພາລະບົດບາດຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ຕ້ອງໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ລວມມີ ລັດຖະບານ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ. ຄວາມຈະແຈ້ງຕ້ອງລວມທັງ ຄວາມຈະແຈ້ງດ້ານ ກຳນົດເວລາ , ລວມທັງຂະບວນການຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ, ແລະ ຄວາມໝາຍດ້ານຜົນສະທ້ອນຂອງມັນ.
- ຄາດວ່າ ມາດຕະການໃນການຟື້ນຟູໄພພິບັດ ຈະເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນ ເດືອນ ມັງກອນ ປີ 2019. ມັນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການທົບທວນໄປແຕ່ລະໄລຍະ.
- ນອກຈາກນີ້ ກໍ່ຍັງແນະນຳໃຫ້ ມີການປັບປຸງ ກອບມາດຕະການຟື້ນຟູໄພພິບັດອັນເກົ່າ, ເພື່ອຮັບປະກັນການກະກຽມຄວາມພ້ອມລ່ວງໜ້າ. ມັນຄວນລວມມີລະບຽບການສະເພາະເຈາະຈົງ ເຊັ່ນ ລະບຽບການດຳເນີນການເຮັດການຈັດຊື້.

ການສ້າງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງຂະແໜງການ

- ແຜນກິດຈະກຳຂອງຂະແໜງການ ແມ່ນກຳລັງສ້າງ ແລະ ຈະຖືກສ້າງ ພາຍໄດ້ການຊີ້ນຳຂອງກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ແລະ ໂດຍການຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດລາຍງານ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ, ແຜນວຽກການຂອງຂະແໜງການ ຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອແນະນຳ, ວາງແຜນ ແລະ ຄາດຄະເນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອການຟື້ນຟູ ແລະ ເຊື່ອມສານກິດຈະກຳການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ທັງໝົດ ເຂົ້າໃນແຜນການພັດທະນາໂດຍລວມ ຂອງລັດຖະບານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ສະບັບທີ 8 ແລະ ເຂົ້າໃນ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ສະບັບທີ 9.
- ແຜນການຂອງຂະແໜງການ ຄວນຈະໃຫ້ສອດຄ່ອງເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ, ສິ່ງເສີມສະນັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ກັນແລະກັນ ແລະ ນຳມາຮ່ວມເຂົ້າກັນ ໃນກອບມາດຕະການການຟື້ນຟູ. ການປະສານງານພາຍໃນຂະແໜງການ ແມ່ນສຳຄັນຫລາຍ ເພື່ອຫລີກລ້ຽງຄວາມຊ້ຳຊ້ອນ ແລະ ນຳໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກການປະສານງານຮ່ວມມືກັນ.
- ມາດຕະຖານທີ່ສຳຄັນ ຂອງຂະແໜງການກວມລວມ ລວມມີ: ຜົນກະທົບດ້ານມະນຸດສະທຳ, ການສ້າງລາຍໄດ້ເພື່ອການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ຕົວຄຸນຈາກຜົນກະທົບ ແລະ ການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ (ໂດຍສະເພາະຂະ ແໜງກະສິກຳ), ຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມທີ່ອ່ອນແອໃນສັງຄົມ, ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ພິຈາລະນາບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ.

- ຕ້ອງສ້າງລະບົບຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໂປ່ງໃສ.
- ກົນໄກກອງປະຊຸມໂຕະມົນ ແລະ ໜ່ວຍງານວິຊາການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຂະແໜງການຍ່ອຍ ຂອງກົນໄກກອງປະຊຸມໂຕະມົນ ຈະເວທີ່ສໍາລັບການປຶກສາຫາລືທີ່ສໍາຄັນ ເພື່ອປຶກສາຫາລື ການຟື້ນຟູ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກອບມາດຕະການການຟື້ນຟູໄພພິບັດ.

ການເງິນສໍາລັບການຟື້ນຟູ (ຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການ ແມ່ນ US\$ 514 ລ້ານ ຊຶ່ງປະມານ 3% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ GDP, 14% ຂອງງົບປະມານແຫ່ງຊາດ ແລະ 60% ການຂາດດຸນງົບປະມານ)

- ງົບປະມານແຫ່ງຊາດ: ການຈັດສັນງົບປະມານສ່ວນໃຫຍ່ຂອງງົບປະມານແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ເປັນກອງທຶນສໍາລັບເຫດສຸກເສີນ, ຕົວຢ່າງ: ງົບປະມານແຫ່ງຊາດຂອງ ປະເທດ ຟິລິບປິນ ໄດ້ຈັດສັນໄວ້ໃນແຕ່ລະປີ ເຖິງ 1.8% ແລະ ໃນປະເທດ ອິນໂດເນເຊຍ ຈັດສັນເຖິງ 1% ຂອງງົບປະມານແຫ່ງຊາດ.
- ການພັດທະນາການຮ່ວມມື: ແນະນຳໃຫ້ຂະແໜງການ ປຶກສາຫາລືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການສະໜອງທຶນສໍາບັບແຜນງານການພັດທະນາ ແລະ ແຜນງານການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ທີ່ອາດສາມາດດຶງມາໃສ່ວຽກງານຟື້ນຟູໄພພິບັດ.
- ພາກເອກະຊົນ: ອາດນຳສະເໜີ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມເຂັ້ມແຂງ ກ່ຽວກັບປະກັນໄພໄພພິບັດລະດັບຊາດ, ລວມທັງການປະກັນໄພ-ຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອປະກັນໄພໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ ແລະ ປະກັນໄພຜົນຜະລິດກະສິກໍາ; ບໍລິສັດໂທລະຄົມມະນາຄົມ ຄວນໃຫ້ບໍລິການສົ່ງຂໍ້ຄວາມເຕືອນໄພພິບັດລ່ວງໜ້າ; ພາກເອກະຊົນ ຄວນສະໜັບສະໜູນການກໍ່ສ້າງບັນດາໂຮງຮຽນ.
- ການດຳລົງຊີວິດ/ການສ້າງລາຍໄດ້: ການຍົກເວັ້ນພາສີ ຈະພິຈາລະນາຍົກເວັ້ນໃຫ້ແກ່ພາກທຸລະກິດທີ່ຖືກຜົນກະທົບໂດຍໄພພິບັດ.
- ກອງທຶນໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ: ການສ້າງຕັ້ງ/ການຫັນເປັນທຶນ ສໍາລັບກອງທຶນໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ເຊັ່ນ ກອງທຶນສະສົມແຫ່ງຊາດ .

ການເຊື່ອມສານລະບົບການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນ ແຜນງານພັດທະນາຂອງ ຄູ່ຮ່ວມງານ: ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ຄວນເຊື່ອມສານເຂົ້າກັນໃຫ້ເປັນລະບົບອັນດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນກັບ ການເຊື່ອມສານວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຂອງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ.

ການລົງທຶນທີ່ສະຫລາດ ເພື່ອປັບປຸງການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມຍືດຍຸ່ນໃນການຟື້ນໂຕຄືນ.

- ລວມ ຂົງເຂດວຽກງານ ກະສິກໍາທີ່ປັບໂຕເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ; ຖິ້ນຖານໂຄງລ່າງການຂົນສົ່ງ ແລະ ການບຸລະນະຮັກສາ; ການຄຸ້ມຄອງດິນນໍ້າ; ການວາງແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ; ລົບການເຝົ້າລະວັງ ແລະ ລະບົບການເຕືອນໄພ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ.
- ການສ້າງຄືນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ - ແຂງແຮງທຶນທານກວ່າເກົ່າ, ໄວກວ່າເກົ່າ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຫລາຍກວ່າເກົ່າ - ເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຄວາມສາມາດໃນການຟື້ນໂຕໄດ້ໄວ.
  - ແຂງແຮງທຶນທານກວ່າເກົ່າ: ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ຈະຕ້ອງເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນ ການເຮັດວຽກປະຈຳວັນ ຕົວຢ່າງ: ເຮືອນທີ່ແຂງແຮງທຶນທານກວ່າເກົ່າ ໃນເຂດທີ່ຕໍ່າມີຄວາມສ່ຽງ. ຄວນຮຽກຮ້ອງ

ໃຫ້ບັນດາແຂວງຕ່າງໆ ມີການພັດທະນາແຜນຮັບມືໄພພິບັດ. ໃນເວລາທີ່ໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນ ບັນດາແຂວງ ຕ່າງໆ ຕ້ອງສົ່ງແຜນໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະ ສາມາດພິສູດໄດ້ວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນກິດຈະກຳ ເໝາະສົມທີ່ຈະນຳໃຊ້ກອງທຶນສຸກເສີນ.

- ໄວກວ່າເກົ່າ ເຊັ່ນ: ໃຊ້ບໍລິການຜ່ານ ສັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດກ່ອນໜ້ານັ້ນ/ລະບຽບການສະເພາະ ສຳລັບການຈັດຊື້; ການວາງແຜນ ທີ່ມີຕົວຊີ້ວັດທີ່ກຳນົດເວລາ.
- ມີສ່ວນຮ່ວມຫລາຍກວ່າເກົ່າ: ຜູ້ທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ສຸດ ຕ້ອງສາມາດເຂົ້າເຖິງການ ຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອກໍ່ສ້າງຄືນ, ເພື່ອຫລີກລ້ຽງຜົນກະທົບທີ່ອາດມາດ້ານການສຶກສາ, ສາທາ ແລະ ປັດໃຈອື່ນໆ ແລະ ການກັບໄປສູ່ຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ. ພວກເຂົ້າຄວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການ ສະໜອງການຊ່ວຍເຫລືອ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າມັນມີປະໂຫຍດ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນຊຸມຊົນ ສາມາດນຳເອົາສິ່ງຕ່າງໆຈາກທຸກຂະແໜງການມາພ້ອມກັນ ເພື່ອມອບໃຫ້ຊຸມຊົນ.
- ການໂອນເງິນ ແລະ ແຜນງານກິດຈະກຳ ຈ້າງແຮງງານ ເຮັດວຽກສາທາລະນະ ແມ່ນສະເໜີໃຫ້ໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍໃນ ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່.
- ກົນໄກຮັກສາຄວາມປອດໄພຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ແມ່ນແນະນຳໃຫ້ມີການທົບທວນຄືນ, ໃຫ້ພິຈາລະນາບັນຫາ ໄພພິບັດ.

ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງອົງການທາງສັງຄົມ ໃນການຟື້ນຟູ: ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບ ຕ້ອງໃຫ້ຂຽນກຳນົດໃຫ້ລະອຽດຈະແຈ້ງ.

ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການກຽມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດ ໂດຍພິຈາລະນາ ສົມມຸດຖານໃໝ່ໆ: ເຊັ່ນ ຄາດຄະເນວ່າຈະ ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອຸນຫະພູມ ໃນປີທີ່ຈະມາເຖິງ ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພໄໝ້ປ່າ.